

— Добре! — рече пѣтельтъ и се настани предъ микрофона. Всѣка сутринь той кукуригаше и никое дете вече не закѣсняваше въ училището. А когато платецътъ му наброи първата месечна заплата, зелениятъ пѣтель отиде въ една рибарница, купи най-гольмото сомче и го изпрати подаръкъ на своята спасителка котката. Котката получи заедно съ сомчето и една пощенска картичка отъ пѣтеля. Въ картичката пишеше: „Да поздравишъ оскубаното врабче, куцото магаре и слѣпото куче. А на дѣда Тодорана кажи, да пие една студена вода отъ мене“.

АНГЕЛЪ КАРАЛИЙЧЕВЪ

Наежи се ноемврий, — запрехвъркаха
снѣжинки отъ високото небе;
въ замрежения въздухъ се забъркаха
и литнаха една презъ друга тѣ.

Хвърчатъ, летятъ, — една презъ друга гонятъ се
и падатъ върху твърдата земя
съ обърнати очи къмъ небосклонитѣ
презъ нощната навжсена тъма.

Затрупаха земята и смълчаха се;
заседна зима — гостенката зла,
и съ своя леденъ дѣхъ надъ всѣка стрѣха
обади, че нощесъ е съ тѣхъ дошла.

АСЕНЪ КАЛОЯНОВЪ

